

מאי בינייהו, בין שני הטעמים?

ומבארין: באופן דקא מדליק משרגא לשרגא. שאינו מדליק נר מנר על ידי קיסם, אלא מדליק שני נרות ישירות, האחד מהשני.

מאן דאמר שטעמו של רב הוא משום ביזוי מצוה, סבירא ליה דמשרגא לשרגא — מדליק, ואין בזה ביזוי מצוה.

מאן דאמר שטעמו של רב הוא משום שההדלקה נראית כמו אכחושי מצוה, סבירא ליה להדליק משרגא לשרגא נמי אסור, משום שגם מנר לנר נראה כאכחושי מצוה.

כב-ב **מתיב רב אויא** מהא דשנינו: [סלע של] מעשר שני, שחילל עליו פירות מעשר שני, הרי הוא קדוש בקדושת מעשר שני [רש"י כתב דאירי בדינרים של מעשר שני].

ולכן, אין שוקלין כנגדו דינרי זהב. שאסור להניח את המטבעות הקדושים בצידו השני של המשקל בכדי לדעת מהו משקלם של דינרי הזהב. ואפילו אם הוא שוקל דינר זהב לדעת את משקלו כדי לחלל עליו מעשר שני אחר — גם כן אסור.

אי אמרת בשלמא כי פליגי רב ושמואל היינו במדליק מנר אחד לנר לנר שני, ומחלוקתם היא האם זה נחשב ל"אכחושי מצוה". אבל אם מדליק נר מנר בקינסא, אסר שמואל משום ביזוי מצוה [אף שצורכו הוא צורך מצוה].

וכמו כן יאסור שמואל תשמיש אחר שהוא ביזוי למצוה, גם כאשר מטרתו היא לצורך מצוה. הלכך הברייטא שאמרה שאסור לשקול כנגד כסף של מעשר שני — לא תהוי תיובתא דשמואל.

אלא אי אמרת, דשמואל בקינסא נמי שרי להדליק מנר לנר, וטעמו שהשתמשות של מצוה מותרת.

אם כן, הא דתניא דמעשר שני אין שוקלין בו — תהוי תיובתא דשמואל. דמאי טעמא אסור תשמיש שהוא לצורך מצוה?

ומשנינן: אמר רבה: הטעם שאסרינן לשקול כנגדו, הוא משום — גזירה שמא לא יכוין משקלותיו. כי שמא, לבסוף, כשיראה שדינרי הזהב הם חסרים מהמשקל שזקוק לו, או להיפך, שהם יתרים עליו, ולא יחלל עליהם את המעשר שני, ומפיק לחו, והיינו, שישאיר אותן כמו שהן חולין, ויוציאן לשימוש של חולין, ולא יחלל עליהן מעשר שני, ונמצא ששקל דינרי חולין כנגד מעות מעשר שני בלא תועלת למעשר שני.

מתיב רב ששת: כתיב ביחס לנר שבמנורה: "מחויץ לפרוכת העדות, באהל מועד — יערוך אותו אהרן". וכי לאורה של המנורה הוא צריך? וחלא כל ארבעים שנה שחלכו ישראל במדבר לא הלכו אלא לאורו של הקדוש ברוך הוא, דהיינו עמוד האש.

אלא, על כרחך — עדות היא המנורה לכל באי עולם שהשכינה שורה בישראל.

והשתא מבארין מאי עדות היא של המנורה? במה היא מעידה?

אמר רב: זו נר מערבי, שהוא הנר השני שבמנורה מצד מזרח [שהיתה המנורה עומדת ממזרח למערב, והנר השני מצד מזרח נקרא "נר מערבי", שהוא מערבי ביחס לראשון, המזרחי], שנותן בה, באותו הנר, שמן כמדת חברותיה, שאר הנרות, דהיינו חצי לוג.